

"OVERSPEL LEEK IETS UIT DE BOEKEN OF FILMS, TOT HET MIJ OVERKWAM" | EVA (20)

Door WAT WAT jongerenreporter | 15-24 jaar

Eva had altijd een ver-van-mijn-bed-gevoel bij bedriegen. Het gebeurde in films en boeken, maar niet in haar wereld. Daar was ze oprecht van overtuigd toen ze in haar laatste relatie stapte.

Overspel leek voor mij ondenkbaar. Het was niets dat mij zou overkomen, er was geen plaats voor in mijn leven. Meer nog: bedriegen was iets dat gedaan werd door bepaalde karakters, dus eens je met hen iets probeert op te bouwen, vraag je er zelf om. Maar dat beeld veranderde drastisch na mijn laatste relatie.

Ik was gelukkig met mijn lief. Er was absoluut niets van marginaliteit tussen ons, geen ruzies en geen verleden van liegen en bedriegen. Naar de buitenwereld toe was het perfect, al speelde er maandenlang iets tussen ons waar ik de vinger niet kon opleggen. Er zat een soort van ongekende spanning, een niet te vatten gevoel van onbehagen.

De klap kwam enige tijd later: een simpel berichtje met maar één zin "we moeten eens praten". We spraken af en ze vertelde me dat ze me meerdere keren bedrogen had. Bij dat nieuws is mijn wereld vergaan. Woede was mijn eerste reactie. Ik was zo kwaad dat ze dat had kunnen doen.

Nadien veranderde die woede naar verbazing maar het ergste gevoel waren de twijfels. Waarom had ik niets door? Waarom was ik ook iets begonnen met die persoon? Maar vooral, waarom deed ze mij dit aan?

Kwaad was mijn eerste emotie, nadien volgde er vooral ongeloof en twijfels. Mijn wereld was aan het vergaan bij elk woord dat werd uitgesproken en ik voelde me vooral dom. Waarom had ik het niet gezien? Waar was ik in de fout gegaan?

Eva, 20 jaar.

Na het nieuws wou ik maar één ding: ver weg kunnen lopen van het nieuws. Vergeten dat het gebeurd was en vooral niet meer moeten denken aan het ongelofelijk slechte gevoel dat ermee gepaard ging. Ik kon niets anders dan mezelf te proberen beschermen en mijn emoties af te sluiten. Ik hield mezelf bezig zodat ik geen tijd meer had om erover na te denken. Nu ik erop terug kijk, had ik nooit die reactie mogen hebben. Want vanbinnen ging ik kapot.

Na het kwaad zijn en het kille gevoel dat ik had aangenomen, kwam het schuldgevoel. Had ik er mee voor gezorgd? Had ik te weinig tijd om een goede, stabiele relatie op te bouwen? En was ik dus op die manier tekort geschoten in de relatie?

PRAAT EROVER

Chat met Awel

Ma, di, do, vr: 17-22u. Wo, za: 16-22u. Je kan even in de wachtrij terechtkomen.

Bel met Awel

Gratis en anoniem op 102. Ma-vr: 16-22u. Wo&za: 14-22u. Het kan zijn dat je even in de wachtrij terecht komt.

Bezoek het forum van Awel

Deel je verhaal met leeftijdsgenoten of reageer op het verhaal van iemand anders.

Het schuldgevoel heeft me maandenlang overmand. Hoewel we uit elkaar waren, voelde ik me verantwoordelijk voor het mislukken van de relatie. Ik begon haar opnieuw terug te contacteren. Iets in mij wou het goedmaken.

Het schuldgevoel heeft me maandenlang overmand.

Eva, 20 jaar

Die tweestrijd is voor lange tijd gebleven, vooral omdat ik de twijfels over mijn eigen schuld niet kon vergeten. Het was vooral confronterend om mezelf op die manier te leren kennen en hier mee te moeten leren omgaan.

Het is pas toen ik iemand nieuw heb leren kennen dat ik geleerd heb om de twijfels los te laten. Ik ben langzaam beginnen beseffen dat het bedriegen steeds de schuld is van de bedriegers en niet van de onwetende in de relatie. Door iemand nieuw te leren kennen, heb ik beseft dat de relatie voorgoed voorbij moest zijn om zelf terug gelukkig te kunnen worden.

De grootste les die ik geleerd heb, is dat sommige mensen een verkeerd beeld van zichzelf schetsen en diep vanbinnen in staat zijn tot de meest slechte daden.

Wanneer ik er nu op terug kijk, waren er veel kleine signalen dat er iets in onze relatie niet klopte. We vonden moeilijker tijd om af te spreken, er kwamen discussies over zaken die daarvoor nooit een probleem waren en ze werd enorm controlerend op mijn sociaal leven en de mensen waarmee ik omging. Tijdens mijn relatie dacht ik dat ze gewoon onzeker was en graag meer aandacht wou krijgen in mijn druk leven. Ik heb al die tijd wel gevoeld dat er een bepaalde spanning hing maar heb nooit mijn vinger kunnen leggen op de situatie.

Het was een moeilijke periode voor mij maar mensen die in deze situatie terecht komen, kan ik maar één tip geven: wandel weg en kijk nooit meer om. Het gaat pijn doen om iemand waar je van houdt te verlaten maar iedereen verdient beter dan iemand die je liefde niet kan respecteren en beminnen. Verbreek een tijdje het contact volledig. Neem tijd voor jezelf en ga op zoek naar een manier om het een plaats te geven. En zoek nadien iemand die je wel waard is, zo probeer ik nu ook in het leven te staan.

Verbreek een tijdje het contact volledig. Neem tijd voor jezelf en ga op zoek naar een manier om het een plaats te geven.

Eva, 20 jaar